

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 28 maj 2015

678/2015

Lag

om ändring av lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft

Utfärdad i Helsingfors den 22 maj 2015

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft (1233/2006) 9 a §, sådan den lyder i lag 469/2012,
ändras 4, 5, 9 och 9 b §,
sådana de lyder, 4 § delvis ändrad i lag 708/2008, 5 § delvis ändrad i lagarna 469/2012 och 794/2014, 9 § delvis ändrad i lagarna 1052/2010 och 469/2012 samt 9 b § i lag 469/2012, och
fogas till lagen en ny 4 a § och till 5 a §, sådan den lyder i lag 469/2012, ett nytt 2 mom. som följer:

4 §

Undantag från tillämpningsområdet

Denna lag tillämpas inte om

1) arbete som utförs av hyrda arbetstagare fortgår högst 10 arbetsdagar utan avbrott, eller om

2) värdet av vederlaget för ett i 2 § 1 mom. 2 punkten avsett underleverantörsavtal utan mervärdesskatt understiger 9 000 euro.

Vid uträkningen av gränsvärden enligt 1 mom. anses arbetet ha fortgått utan avbrott, om det arbete eller det arbetsresultat som presterats för beställarens räkning baserar sig på flera avtal som utan avbrott eller med endast korta avbrott följer på varandra.

Begränsningen av tillämpningsområdet enligt 1 mom. 1 punkten tillämpas inte på rätten för en företrädare för personalen att få information enligt 6 § 2 mom.

4 a §

Annan lagstiftning om beställarens skyldigheter

I lagen om utstationerade arbetstagare (1146/1999) finns bestämmelser om beställarens och avtalspartens skyldigheter när ett företag som är etablerat i en annan stat utstationerar arbetstagare i Finland.

5 §

Beställarens utredningsskyldighet

Innan beställaren ingår ett avtal om anlitande av en hyrd arbetstagare eller arbete som baserar sig på ett underleverantörsavtal, ska beställaren av avtalsparten begära och denne till beställaren lämna

1) utredning om huruvida företaget är in-

fört i förskottsuppbörsregistret och arbetsgivarregistret enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) samt i registret över mervärdes-skattskyldiga enligt mervärdesskattelagen (1501/1993),

2) ett handelsregisterutdrag eller motsvarande uppgifter som erhållits från handelsregistret på något annat sätt,

3) utredning om att företaget inte har sådan skatteskuld som avses i 20 b § 1 mom. 2 punkten i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) eller en av myndighet lämnad utredning om beloppet av skatteskuld,

4) intyg över tecknande av pensionsförsäkringar för arbetstagare samt över betalning av pensionsförsäkringsavgifter eller utredning om att en betalningsöverenskommelse har ingåtts angående pensionsförsäkringsavgifter som förfallit till betalning,

5) en redogörelse för vilket kollektivavtal som ska tillämpas på arbetet eller för de centrala anställningsvillkoren,

6) en redogörelse för hur företagshälsovården är ordnad.

Om ett utländskt företag är en hyrd arbetstagares arbetsgivare eller är part i ett underleverantörsavtal, ska beställaren av företaget begära och företaget ska lämna uppgifter som motsvarar de uppgifter som avses i 1 mom., i form av registerutdrag eller motsvarande intyg i enlighet med lagstiftningen i företagets etableringsland eller på något annat allmänt vedertaget sätt. En utländsk avtalspart ska dessutom presentera utredningar enligt 1 mom. 1 och 3 punkten, om det utländska företaget som är avtalspart har ett i företags- och organisationsdatalagen (244/2001) avsett företags- och organisationsnummer. Om en utländsk avtalspart i arbetssyfte i Finland utstationerar arbetstagare som avses i 1 § 2 mom. 1 och 3 punkten i lagen om utstationerade arbetstagare (*utstationerad arbetstagare*), ska beställaren innan arbetet enligt det avtal som avses i denna lag inleds utreda hur den sociala tryggheten för arbetstagarna bestäms.

Beställaren kan också själv inhämta de uppgifter som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten och i 2 mom. samt en i 1 mom. 3 punkten avsedd uppgift om den andra avtalspartens skatteskuld hos Skatteförvaltningen i enlighet med 20 d eller 20 e § i lagen om offentlighet och

sekretess i fråga om beskattningsuppgifter. Beställaren har rätt att godkänna annan utredning än sådan som lämnats av en myndighet såsom utredning eller intyg som avses i 1 eller 2 mom. i denna paragraf, om informationen lämnats av någon annan bedömare eller registerförare som allmänt anses vara tillförlitlig.

Beställaren behöver inte begära utredning och intyg enligt 1, 2 och 5 mom. eller vid ingående av avtal förutsätta att uppgifter enligt 6 mom. lämnas, om beställaren har grundad anledning att lita på att avtalsparten fullgör sina lagstadgade skyldigheter till följd av

1) att avtalsparten är staten, en kommun, en samkommun, landskapet Åland, en kommun eller en samkommun i landskapet Åland, en församling, en kyrklig samfällighet, Folkpensionsanstalten eller Finlands Bank, ett i aktiebolagslagen (624/2006) avsett publikt aktiebolag, ett statligt affärsverk eller ett bolag som helt ägs av ett statligt affärsverk, en privaträttslig sammanslutning eller ett privaträttsligt bolag som helt ägs av en kommun eller en samkommun eller en motsvarande utländsk sammanslutning eller ett motsvarande utländskt företag,

2) att avtalspartens verksamhet är etablerad,

3) att avtalsförhållandet mellan beställaren och avtalsparten kan anses vara etablerat som en följd av tidigare avtalsförhållanden, eller

4) orsaker som kan jämföras med dem som anges i 1—3 punkten.

Om ett avtal som avses i denna lag gäller i över 12 månader, ska beställarens avtalspart under avtalsförhållandet med 12 månaders mellanrum lämna beställaren de utredningar som avses i 1 mom. 3 och 4 punkten eller motsvarande i 2 mom. avsedda uppgifter.

Beställaren ska vid ingående av ett avtal som avses i denna lag förutsätta att den andra avtalsparten beträffande sådana arbetstagare som utstationerats efter det att det avtalsenliga arbetet inletts presenterar ett intyg över hur den sociala tryggheten för dessa arbetstagarna bestäms, innan arbetstagarna inleder sitt arbete.

Utredningar, intyg och andra uppgifter som avses i 1, 2 och 6 mom. ska bevaras i minst två år efter det att det arbete som avtalet gäller har avslutats.

Bestämmelser om beställarens utrednings-skyldighet i samband med byggverksamhet finns i 5 a §.

5 a §

Beställarens utredningsskyldighet i samband med byggverksamhet

Utredningsskyldigheten för en beställare med anknytning till byggverksamhet omfattar utöver det som sägs i 5 § 2 mom. även skyldighet att utreda om alla utstationerade arbetstagare innan de inleder sitt arbete har gällande intyg över hur den sociala tryggheten för arbetstagaren bestäms.

9 §

Försummelseavgift och förhöjd försummelseavgift

Beställaren är skyldig att betala en försummelseavgift, om beställaren har

1) försummat utredningsskyldigheten enligt 5 eller 5 a §,

2) ingått avtal om arbete som avses i denna lag med en näringsidkare som meddelats näringsförbud i enlighet med lagen om näringsförbud (1059/1985) eller med ett företag vars bolagsman eller styrelseledamot eller vars verkställande direktör eller någon annan person i därmed jämförbar ställning inom bolaget har meddelats näringsförbud, eller

3) ingått ett i denna lag avsett avtal trots att beställaren måste ha känt till att den andra avtalsparten inte haft för avsikt att fullgöra sina lagstadgade betalningsskyldigheter såsom avtalspart och arbetsgivare.

Försummelseavgiften bestäms till minst 2 000 euro och högst 20 000 euro. Om beställaren har brutit mot vad som föreskrivs i 1 mom. 2 eller 3 punkten, påförs försummelseavgiften förhöjd, så att beloppet är minst 20 000 euro och högst 65 000 euro.

När storleken på försummelseavgiften be-

stäms beaktas graden, arten och omfattningen av brottet mot utredningsskyldigheten samt värdet av avtalet mellan beställaren och dennes avtalspart. Som faktorer som sänker försummelseavgiften beaktas beställarens strävan att förhindra eller undanröja konsekvenserna av försummelsen och som faktorer som höjer avgiften beaktas upprepad och planmässig försummelse samt andra omständigheter.

Försummelseavgiften kan lämnas opåfordrad eller påföras till ett belopp som understiger minimibeloppet, om gärningen kan anses vara ringa och om det med tanke på omständigheterna är skäligt att avgift inte påförs eller påförs till ett belopp som understiger minimibeloppet.

Försummelseavgift ska inte påföras enligt 1 mom. 2 punkten, om beställaren har fullgjort sin utredningsskyldighet enligt 5 eller 5 a § men uppgifterna, intygen eller utredningarna inte har visat att den aktör som avses i 1 mom. 2 punkten har meddelats näringsförbud.

Försummelseavgift påförs inte för brott mot 5 a § 2 mom. om beställaren inte visste eller skäligen kan förutsättas ha vetat att de utstationerade arbetstagarna saknade gällande intyg över hur den sociala tryggheten för arbetstagaren bestäms.

9 b §

Justering av försummelseavgiftens och den förhöjda försummelseavgiftens belopp

Maximi- och minimibeloppet av försummelseavgiften och den förhöjda försummelseavgiften enligt 9 § justeras vart tredje år genom förordning av statsrådet så att det motsvarar förändringen i penningvärdet.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2015.

Helsingfors den 22 maj 2015

Republikens President
SAULI NIINISTÖ

Arbetsminister Lauri Ihalainen